

Právní dějiny

Úvod a stát a právo ve starověku

Ladislav Vojáček

■ úvod

- literatura k Právním dějinám (základní a další)
- katedra právních dějin
- právní historici
- periodizace

■ stát a právo ve starověku

PRAKTIKUM

PRÁVNÍCH DĚJIN

3. upravené vydání

Ladislav Vojáček
a kolektiv

Vydavatelství a nakladatelství
Aleš Čeněk, s.r.o.

Právní dějiny

§ Karel Schelle a kolektiv

Vydavatelství
a nakladatelství
Aleš Čeněk, s.r.o.

Michaela
Židlická
Karel
Schelle

PRÁVNÍ DĚJINY

1

starověk

PRÁVNÍ DĚJINY

Marta Kadlecová
Karel Schelle
Renata Veselá
Eduard Vlček
Ladislav Vojáček
Michaela Židlická

GURULEX
BOHEMIA

PROGRAM EVROPSKÁ PRÁVNÍ STUDIA

MASARYKOVA UNIVERZITA
PRÁVNICKÁ FAKULTA

EVROPSKÉ PRÁVNÍ DĚJINY

(Skriptum pro výuku v rámci
Evropských právních studií)

Ladislav Vojáček
a kolektiv

KEY Publishing

Právní dějiny integrující se Evropy

Ladislav Vojáček
a kolektiv

Edice PRÁVO

DĚJINY
VEŘEJNÉHO PRÁVA
VE STŘEDNÍ EVROPĚ.

NAPSAL

D^Ů KAREL KADLEC,
Ř. PROFESOR PRÁVNICKÉ FAKULTY KARLOVY UNIVERSITY.

ČTVRTÉ REVIDOVANÉ VYDÁNÍ.

*Ladislav Vojáček
Holešov*

F. Dlask

V PRAZE.
NÁKLADEM VLASTNÍM.
VYTISKLA KNIHTISKÁRNA „TYPUS“, PRAHA-SMÍCHOV.
1928.

Jaromír Kincl a kolektiv

VŠEOBECNÉ DĚJINY STÁTU A PRÁVA

*Schváleno rozhodnutím ministerstva školství
České socialistické republiky čj. 28 814/83-31 ze dne 3. listopadu 1983
jako celostátní vysokoškolská učebnice pro studenty právnických fakult.*

*Schválilo ministerstvo školstva SSR dňa 17. 11. 1983
číslo Š 14266 ako celoštátnu vysokoškolskú učebnicu
pre právnické fakulty vysokých škôl.*

PANORAMA PRAHA 1983

Evropské dějiny práva

Hans Hattenhauer

*Kodní štěstí
k Tvým
Manuskrptům
Ti přeje
Monika*

*Ladislav Vojáček
Holešov*

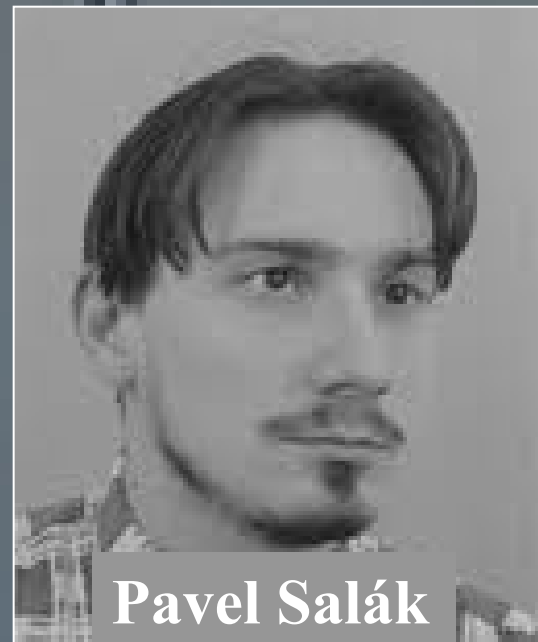

Marta Kadlecová Stanislav Balík ml. Karel Schelle

Nad' a Štachová

Pavel Salák

Jaromír Tauchen

Renata Veselá

Miroslav Frýdek

Eduard Vlček

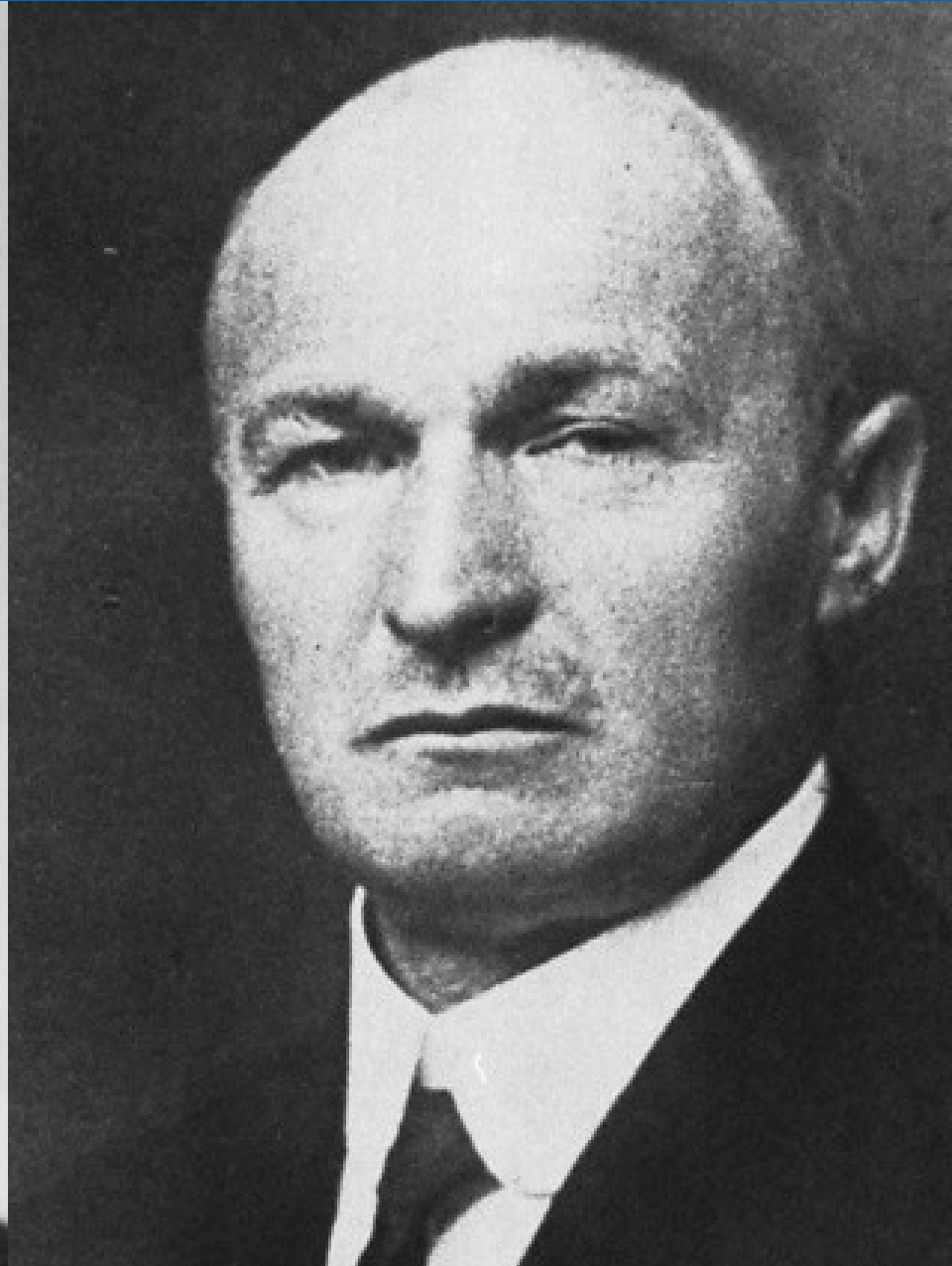

Prof. dr. JAROMÍR ČELAKOVSKÝ.

Fotografie provedena Dr. Čelakovským.

František Čáda

Bohumil Baxa

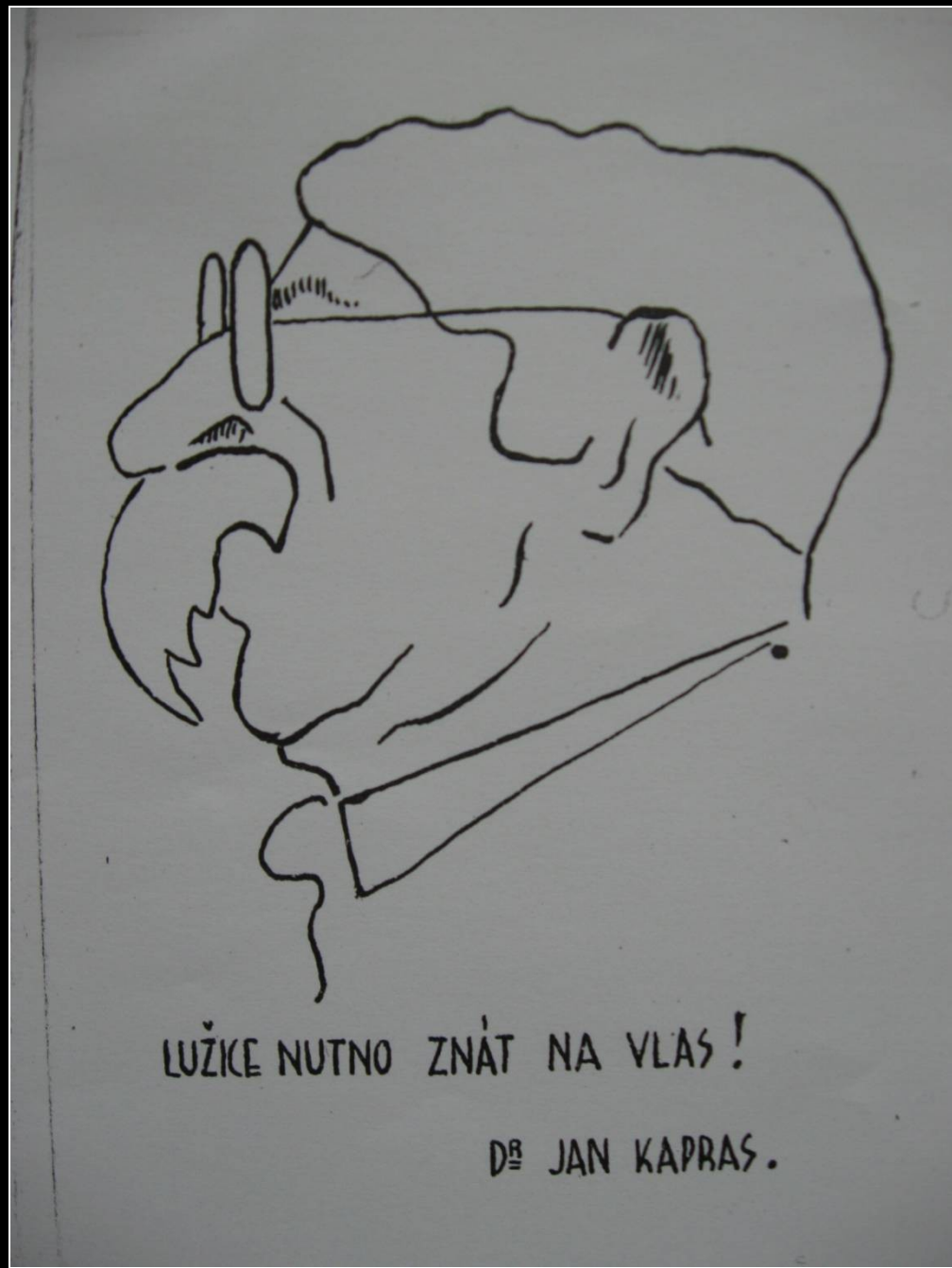

Prof. JUDr. KAREL KADLEC,
† 4. XII. 1928.

KAREL VELIKÝ BYL BÍBR.

DR. MILOSLAV STIEBER.

Václav Vaněček

Karel Malý

Vladimír Kindl

Jan Kuklík

**Karolina
Adamová**

Ondřej Horák

Vilém Knoll

Jozef Klimko

Jozef Beňa

Peter Mosný

Právo v historickém vývoji

= velmi pestrá paletu různých forem, pramenů a oblastí práva

- jejich podoba, význam a vzájemné relace se měnily v čase

- můžeme rozlišovat mezi

1. a) právem nepsaným

- b) právem psaným

2. a) obyčejovým právem

- b) právem zachyceným v normativních právních aktech

- c) právem vzešlým z rozhodování soudů

3. a) zpočátku relativně jednotným právním řádem

- b) pozdějším právním partikularismem

- c) moderním pojetím práva (s počátky za absolutismu)

Formy práva

- jejich podoba, význam a vzájemné relace se měnily v čase
- právo nepsané
 - dlouho (až do kodifikací) jasně dominovalo
 - i nejstarší zákony vyhlašovány ústně
- právo psané
 - písemná podoba není podmínkou platnosti
 - zapisování sněmovních usnesení do zemských desek

Prameny práva

= vnější formy, v nichž je zachycen obsah právních vztahů (= prameny práva ve formálním smyslu)

- právní obyčeje
- normativní právní akty
- precedenty
- normativní smlouvy

Právní obyčej

= pravidlo chování

- vytvořené ve společenském povědomí
- opírající se o všeobecné přesvědčení obyvatelstva a aplikujících orgánů o jeho správnosti a
- pro případ porušení sankcionované státem

Normativní právní akty

= výsledek uvědomělé právotvorné činnosti státních orgánů

a) původně

- panovník

b) v době stavovské monarchie

- panovník + stavovský sněm

- městské, vrchnostenské a d. orgány

c) za absolutismu

- panovníci

- vrchnosti, městské orgány

+ církevní orgány

Soudcovská tvorba práva

= původně individuální právní akt, který získá normativní povahu

- precedens

- soudní
- správní

- typický pro systémy s převahou nepsaného práva, dnes pro anglosaské právo

Právní knihy

- = soukromé zápisy platného práva
- = pouze prameny poznání práva,
ale ...

Vznik státu

= postupný, dlouhodobý proces oslabování rodových struktur

→ řada podobných rysů otrokářských a feudálních států

- raně otrokářské státy se silnou centrální mocí
- patrimonialní středověké státy

Základní typy státu a práva

1. Otrokářské státy a právní řády
2. Středověké (feudální) státy a právní řády
3. Raně novověké (absolutistické) státy a právní řády
4. Konstituční státy a právní řády kapitalistické éry
5. Státy a právní řády sovětského typu
6. Fašistické státy a právní řády

Otrokářské státy a právní řády

- raněotrokářské státy (východní samovlády, východní despocie)
 - Mezopotámie, Chetitě, Čína, Indie, Egypt, Izrael
- vyspělé otrokářské státy
 - řecké státy a Římská říše

Středověké (feudální) státy a právní řády

1. Centralizující státní moc ranného středověku
2. Feudální rozdrobenost
3. Stavovství a stavovská monarchie

Obecně k vývoji státu ve středověku a na začátku novověku

■ 1. patrimonální pojetí státu

- středobodem státní organizace ve středověku panovník

2. stát jako právnická osoba →

a) nejdříve moc v rukou panovníka a stavů

b) za absolutismu panovnické samovlády, centralizace států a byrokratizace státního aparátu

Raně novověké absolutistické státy a právní řády

- panovnické samovládí
- centralizace
- byrokratizace
 - ➔ nová podoba státního aparátu
- nárůst agendy
- vliv přirozenoprávních teorií
 - ➔ počátky přeměny právního řádu
- osvícenský absolutismus ve střední a východní Evropě

Konstituční státy a právní řády kapitalistické éry

- ústava = základní zákon státu
 - psaná
 - nepsaná
 - dělba moci
 - občanská práva
 - rovnost před zákonem → členění právního řádu podle předmětu úpravy
- = právní stát

Státy a právní řády sovětského typu

- zejména Sovětské Rusko (pak SSSR) a evropské země sovětského bloku
- stát a právo jako přechodné formy
 - představa o jejich „odumírání“ (fakticky vzrůst vlivu)
 - malá úcta k právu
- formálně ústavy
- dělba moci nahrazena dělbou práce
- vedoucí úloha strany (fakticky a někdy i de iure)
- tvorba a aplikace práva = třídní přístup
- nová právní odvětví

Fašistické státy a právní řády

- rozmanité podoby
- vůdcovský princip
- nacionalismus a uplatňování rasových teorií
- paternalistický přístup státu
- v právu nerespektování základních zásad zákonnosti

Otrokářské státy a právní řády

- raněotrokářské státy (východní samovlády, východní despocie)
 - Mezopotámie, Chetitě, Čína, Indie, Egypt, Izrael
- vyspělé otrokářské státy
 - řecké státy a Římská říše

Charakteristické rysy raněotrokářských států

- monarchie (král, faraon, lugal, císař, basileos, ...)
- despotická moc panovníka (→ ne dělba moci)
- teokracie (chrám a palác)
- přežívání občinového, kolektivního hospodaření (zavodňovací práce), nerozvinutost soukromého vlastnictví
- patriarchální otroctví
- obyčejové právo + soupisy práva

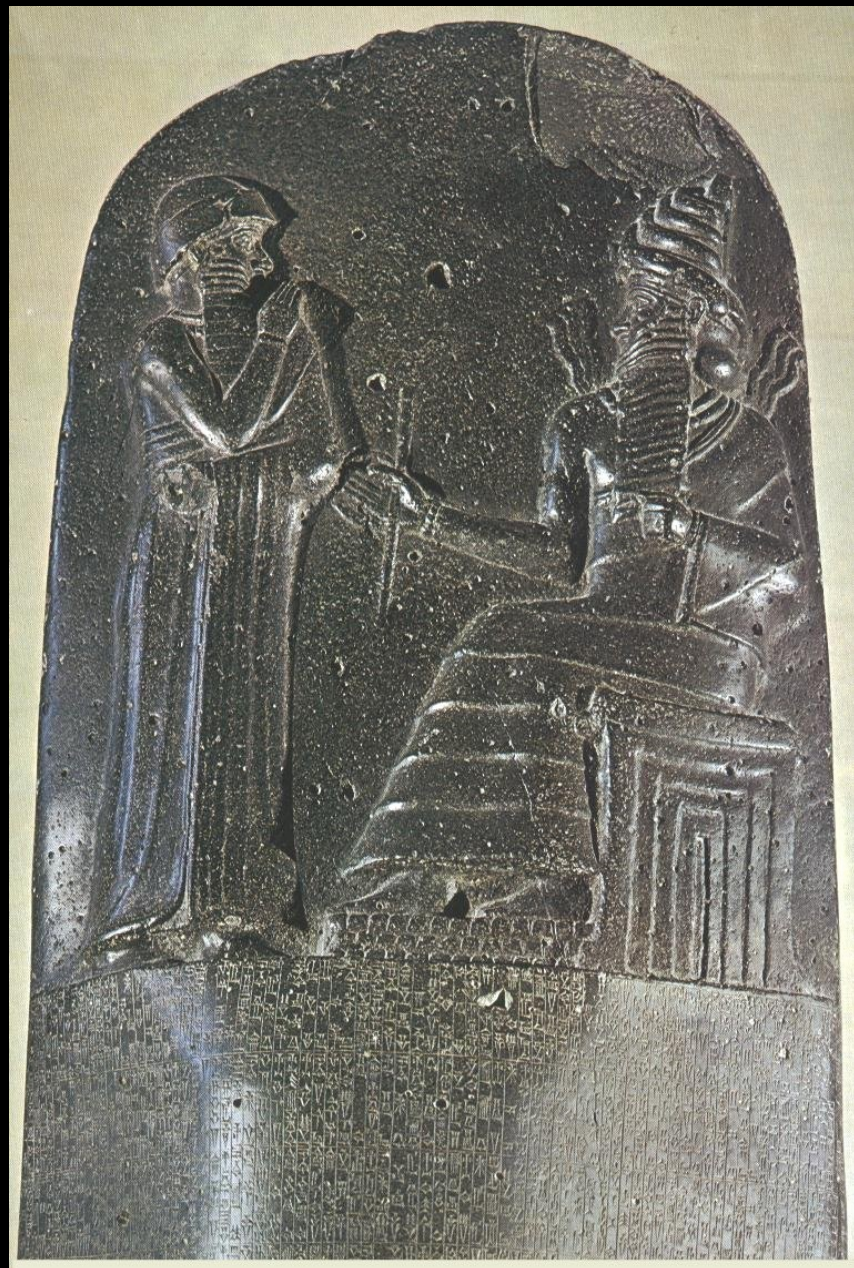
Právo a právní památky

■ obyčejové a soupisy práva

- sumerské zákony krále Urnammu (konec 3. tisíciletí př. n. l.)
- akkadské Bilalamovy zákony (zač. 2. tisíciletí)
- Chamurappiho zákoník (začátek 2. tisíciletí)
- egyptské hepu (hep)
- izraelská Kniha smlouvy z 9. nebo začátku 8. století př. n. l.

Právo zachycené v právních památkách

- původ od boha (bohů)
- převaha trestních norem
- kazuistické
- odráží sociální rozvrstvení
- „oko za oko, zub za zub“
- kruté tresty (+ ex officio, individualizace trestu, prvek msty, symbolika)
- ordálové praktiky

Řecko – období vývoje

- mykénské (16. – 13. st. p. n. l.)
- temná staletí (homérské Řecko; 12. – 9. st. p. n. l.)
 - zpravidla označováno za předstátní období
- archaické (rané; 8. – 6. st. p. n. l.)
- klasické (5. st. p. n. l. – 336 p. n. l.)
- helenistické (336 – 30 př. n. l.)

Klasické období

- již z dřívější doby městské státy
- různá státní zřízení od aristokracie (Sparta) po demokracii (Athény)
- příprava: Solónovy a Kleisthenovy reformy v Athénách
- orgány: ekklésia, búlé (rada pěti set), heliaia, areopág (bývalí archonti), úřady

Demokratické zásady výkonu úřadů

- los, volba
- princip annuity
- princip odpovědnosti (měsíční správy radě)
- princip kolegiality (rozhodování ve sborech)
- princip bezplatnosti
- princip jedné instance
- zákaz kumulace a iterace (= 1x za život)

Právní památky

- Lýkurgova ústava ze Sparty (konec 8. st. p.n.l.)
- Drakónovy zákony z Athén (621 p.n.l.)
- Solónovy reformy 594/593 p.n.l. (timokratický princip)
- Kleisténovy reformy asi 508 p.n.l. (územní princip)
- Gortýnské zákony z Kréty (1. pol. 5. st. p.n.l.)

Periodizace dějin starověkého Říma

- královské období (8. – 6. st. p.n.l.)
 - předstátní
- republika (5. st. p.n.l. – přelom letopočtu)
 - reformy Servia Tulia
- císařství (1. – 5. st.)
 - principát (do přelomu 3. – 4. století; Diokleciánovy reformy)
 - dominát

Oblasti středověkého práva (typické pro střední Evropu)

hlavní kritérium = příslušnost ke spol. vrstvě

- 1. šlechtické (zemské) právo
 - 2. partikulární práva
 - a) městská práva
 - b) horní právo
 - c) selská (vrchnostenská) práva
 - d) lenní právo a d.
- + d) kanonické právo
- e) (římské právo)

Odvětví „moderního“ práva

- hlavní kritérium = předmět úpravy
 - ústavní právo
 - občanské právo (hmotné a procesní)
 - trestní právo (hmotné a procesní)
 - obchodní právo
 - správní právo
 - finanční právo
 - pracovní právo
 - rodinné právo a d.